

PRESSEMEDDELELSE NR. 192/22

Luxembourg den 30. november 2022

Retten dom i sag T-101/18 | Østrig mod Kommissionen

Opførelse af nye kernereaktorer: Retten frifinder Kommissionen i søgsmålet anlagt af Østrig til prøvelse af den af Kommissionen godkendte ungarske investeringsstøtte

Ved afgørelse af 6. marts 2017¹ (herefter »den anfægtede afgørelse«) godkendte Europa-Kommissionen den af Ungarn anmeldte investeringsstøtte til fordel for statsvirksomheden MVM Paks II Nuclear Power Plant Development Private Company Limited by Shares (herefter »selskabet Paks II«), der vedrørte driften af to kernereaktorer, som er under opførelse på kernekraftværksanlægget i Paks, og som gradvist skal erstatte de fire kernereaktorer, der allerede bliver drevet på dette anlæg.

Denne investeringsstøtte (herefter »den pågældende støtte«), der i det væsentlige består i, at de nye kernereaktorer vederlagsfrit stilles til rådighed for selskabet Paks II med henblik på deres drift, finansieres i vidt omfang af et lån i form af en fornybar kreditbevilling på 10 mia. EUR, som Den Russiske Føderation har ydet Ungarn inden for rammerne af en mellemstatslig aftale om samarbejde om fredelig anvendelse af kerneenergi. I overensstemmelse med denne aftale blev opførelsen af de nye reaktorer ved direkte tildeling overdraget til selskabet Nizhny Novgorod Engineering Company Atomenergoproekt (herefter »JSC NIAEP«).

I den anfægtede afgørelse erklærede Kommissionen, at støtten var forenelig med det indre marked på visse betingelser, jf. artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF. Ifølge denne bestemmelse kan støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrøner eller økonomiske regioner betragtes som forenelig med det indre marked, når den ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse.

Østrig har anlagt sag med påstand om annullation af den anfægtede afgørelse.

Retten bemærkninger

For det første forkaster Retten anbringendet om, at den anfægtede afgørelse var ulovlig derved, at Kommissionen har erklæret den omhandlede støtte forenelig med det indre marked, selv om den direkte tildeling til selskabet JSC NIAEP af kontrakten om opførelse af de nye kernereaktorer udgjorde en tilsidesættelse af de EU-retlige bestemmelser om indgåelse af offentlige kontrakter.

Østrig gjorde i denne forbindelse bl.a. gældende, at eftersom tildelingen af kontrakten om opførelse af de nye reaktorer var et vilkår, som var uløseligt forbundet med den pågældende støtte, var Kommissionen forpligtet til ligeledes at undersøge denne på baggrund af de EU-retlige regler om indgåelse af offentlige kontrakter. Ifølge

¹ Kommissionens afgørelse (EU) 2017/2112 af 6.3.2017 om den foranstaltning/støtteordning/statsstøtte SA.38454 – 2015/C (ex 2015/N), som Ungarn påtænker at yde til udviklingen af to nye kernereaktorer på Paks II-kernekræftværket (EUT 2017, L 317, s. 45).

denne medlemsstat fremgik det endvidere af dommen i sagen Østrig mod Kommissionen ², at Kommissionen burde have vurderet den pågældende støtte på baggrund af de EU-retlige bestemmelser om indgåelse af offentlige kontrakter uafhængigt af, hvorvidt tildelingen af kontrakten om opførelse udgjorde et vilkår, som var uløseligt forbundet med denne støtte.

Retten forkaster indledningsvis den argumentation fra Østrig, der er støttet på dommen i sagen Østrig mod Kommissionen. Selv om det følger af denne dom, at den økonomiske aktivitet, som støtten fremmer, skal være forenelig med EU-retten, havde Østrig ikke i den foreliggende sag påberåbt sig, at der var sket nogen tilsidesættelse af EU-retten på grund af den understøttede virksomhed, dvs. kerneenergiproduktion. Det fremgår desuden ikke af denne dom, at Domstolen havde til hensigt at udvide rækkevidden af den kontrol, der påhviler Kommissionen inden for rammerne af en procedure til efterprøvelse af en statsstøttes forenelighed med det indre marked, ved at opgive sin praksis, hvorefter der skal sondres mellem de vilkår, der er uløseligt forbundet med støttens formål, og dem, der ikke er det.

Anerkendelsen inden for rammerne af en procedure til efterprøvelse af en statsstøttes forenelighed med det indre marked af en forpligtelse, der pålægger Kommissionen at tage endelig stilling til, om der er sket en tilsidesættelse af andre EU-retlige bestemmelser end dem, der angår statsstøtte – uanset forbindelsen mellem støttemåden og formålet med denne støtte – ville i øvrigt være i strid med for det første de proceduremæssige regler og garantier, som er særlige for de procedurer, der er specielt fastsat for kontrollen med anvendelsen af disse bestemmelser, og for det andet med princippet om autonomien af de administrative procedurer og søgsmålsadgangen.

På baggrund af disse præciseringer fastslår Retten dernæst, at beslutningen om tildeling af kontrakten om opførelse af de to nye reaktorer, som lå forud for den pågældende støtteforanstaltning, ikke udgjorde et vilkår, som var uløseligt forbundet med denne støttes genstand. En gennemførelse af en offentlig udbudsprocedure og en eventuel benyttelse af en anden virksomhed til opførelse af reaktorerne ville hverken ændre støttens genstand, dvs. at to nye reaktorer vederlagsfrit stilledes til rådighed med henblik på deres drift, eller støttemodtageren, som var selskabet Paks II. Selv hvis det antoges, at en udbudsprocedure ville have haft indflydelse på støttebeløbet, hvilket Østrig ikke har godtgjort, ville en sådan omstændighed desuden ikke i sig selv have haft nogen konsekvenser for den fordel, som denne støtte udgjorde for modtageren, dvs. en gratis tilrådighedsstillelse af to nye reaktorer med henblik på deres drift.

Endelig fremhæver Retten, at Kommissionen – i modsætning til det af Østrig anførte – i den anfægtede afgørelse med føje kunne henvise til den vurdering, som den havde foretaget under en forudgående traktatbrudsprocedure, hvori den havde konkluderet, at den direkte tildeling af opførelsen af de to nye reaktorer til selskabet JSC NIAEP ikke var i strid med EU-retten vedrørende indgåelse af offentlige kontrakter. Retssikkerhedsprincippet udelukkede således, at Kommissionen kunne foretage en fornyet undersøgelse af tildelingen af kontrakten om opførelse inden for rammerne af statsstøtteproceduren, uden at der forelå nye oplysninger i forhold til det tidspunkt, hvor den besluttede at afslutte traktatbrudsproceduren.

For det andet forkaster Retten anbringenderne om, at der forelå uforholdsmæssige konkurrencefordrejninger og forskelsbehandling, der førte til, at producenter af vedvarende energi blev udelukket fra det liberaliserede indre marked for elektricitet. Retten henviser i denne forbindelse til, at medlemsstaterne frit kan fastsætte sammensætningen af deres energimiks, og at Kommissionen ikke kan kræve, at statens finansieringer skal allokere til alternative energikilder.

Efter at have forkastet anbringendet om styrkelse eller etablering af en dominerende stilling på markedet forkaster Retten for det tredje ligeledes anbringendet om risikoen for likviditeten på det ungarske engrosmarked for elektricitet.

² Dom af 22.9.2020, Østrig mod Kommissionen, sag C-594/18 P (jf. ligeledes pressemeddelelse [nr. 112/20](#)).

BEMÆRKNING: Annullationssøgsmål tilsigter annullation af retsakter vedtaget af EU-institutionerne, som er i strid med EU-retten. Medlemsstater, EU-organer og borgere kan under nærmere bestemte betingelser indbringe sådanne sager for Domstolen eller Retten. Hvis sagsøgeren får medhold, annulleres retsakten. Såfremt annullationen af retsakten indebærer, at der opstår et retligt tomrum, skal dette afhjælpes af vedkommende institution.

BEMÆRKNING: Der kan iværksættes appel, der er begrænset til retsspørgsmål, for Domstolen til prøvelse af Rettens afgørelse inden for to måneder og ti dage efter forkyndelsen af denne.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Retten.

[Dommen](#) offentliggøres på webstedet CURIA på afsigelsesdagen.

Kontakt i Kontoret for Presse og Information: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127.

Billeder fra domsafsigelsen er tilgængelige via »[Europe by Satellite](#)« ☎ (+32) 2 2964106.

Følg Domstolen online!

